

Христосово воскрѣсѣние.

Отъ Струга.

Що ми є лепо 'убо'о *)
На висока-на планина,
Н' онаа рамна рудина!
Райски-те софри ставени,
Найгоре свѣти Никола,
До него свѣти Иліа,
Мегю нимъ сестра Маріа
Со Риста бога на рѣце,
Со злато капче на гла'а.
Свиле сѣ до два облака,
Кренале ми го Ристоса.
Седна Маріа да плачитьъ,
Свѣти Никола ѣ тешишь:
„Мжлчи ми, сестро Маріо!
Міе ке ти го зе'име;
Накъ тебе не го да'аме,
Ке го да'име на занатъ,

Да пра'ить страшни мосте'и,
Да вѣрвѣтъ грешни-те души.
Първа-та душа що мина,
Тая є грешна, прегрешна;
Чужо ми дете дояла,
Алалъ не му го да'ала.
Втора-та душа що мина,
Тая є грешна прегрешна;
Назаемъ брашно земала,
Кога го назотъ вращала,
Со пепелъ ми го мешала.
Трека-та душа що мина,
Тая є грешна прегрешна,
Назаемъ сольца земала,
Кога ѣ назотъ вращала
Со песокъ ми ѣ мешала.

Христосово воскрѣсѣние.

Прошета свѣта неделя
Со чесни кѣрсти во рѣка

По край Јордана речица;
Нищо ми стрета не стрети,

*) Отъ прилепъ велигденска еднаква пѣсна зафащатъ:

Ордено моме 'убаво!
Що глоба найде татко ти,
Що си продаде куки-те?
Що бѣ'а куки 'уба'и
До деветъ врати големи,
Десета врата наймала,
Край мала врата ливада,
Во ливада-та зеленъ боръ,
Подъ бор-отъ студень кладенецъ,
Край кладенец-отъ тѣрпеза

На тѣрпеза-та 'си свѣтци,
На чело свѣти Никола,
До него свѣти Иліа,
Мегю нихъ сестра Маріа
Со Риста бога на рѣце.
суздай сѣ вѣ'оръ отъ небо,
Дѣ ѣ го зеде Ристоса.
Викна Маріа да плачитьъ:
Охъ леле боже до бога!
Що ми го зеде Ристоса!....